

اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَدْ نَدَبْتَ إِلَيَّ فَضْلِكَ، وَأَمَرْتَ بِدُعَائِكَ، وَصَمَّمْتَ الْإِجَابَةَ لِدُعَائِكَ، وَلَمْ يَخِبْ مَنْ قَرَعَ إِلَيْكَ بِرَغْبَتِهِ، أَوْ قَصَدَكَ بِحَاجَتِهِ وَلَمْ يَرْجِعْ مِنْكَ الطَّالِبُ صِفْرًا مِنْ عَطَائِكَ، وَلَا خَائِبًا مِنْ مَوَاهِبِكَ، وَأَيُّ رَاجٍ أَمَلَكِ فَلَمْ يَجِدْكَ قَرِيبًا، وَأَيُّ وَافِدٍ وَقَدَّ إِلَيْكَ فَاقْتَطَعَتْهُ عَوَاقِقُ الرَّدِّ دُونَكَ، بَلْ أَيُّ مُسْتَنْبِطٍ لِمَزِيدِكَ أَكْدَى دُونَ اسْتِمَاحَةِ سَجَالِ نِعْمَتِكَ؟!

خداوندا، تو مردم را به سوی فضل خویش دعوت نمودی، و دستور دادی که تو را بخوانند، و ضمانت کردی اجابت را برای دعا کنندگان و ناامید نگشت هر کس که به رغبت سوی تو پناهنده شد یا قصد تو نمود برای حاجتش و بازنگشت از درگاه تو درخواست کننده در حالی که، دست خالی از عطایت و یا ناامید از بخشش هایت باشد و کدام امیدوار قصد تو کرد، و تو را نزدیک نیافت و کدام وارد بر تو را می توان یافت که بازداشته باشد او را، موانع رد در برابر تو، بلکه کدام جستجو کننده فضلت را می توان دید، که خواسته اش را نیافته باشد، بدون درخواست بهره نعمت؟

اللَّهُمَّ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلِبَتِي، وَقَرَعْتُ بَابَ فَضْلِكَ يَدُ مَسْأَلَتِي، وَنَادَاكَ بِالْخُشُوعِ وَالْإِسْتِكَانَةِ قَلْبِي، وَوَجَدْتُكَ خَيْرَ شَفِيعٍ، وَقَدْ عَلِمْتُ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ مَا يَحْدُثُ مِنْ طَلِبَتِي قَبْلَ أَنْ يَخْطُرَ بِفِكْرِي أَوْ يَقَعَ فِي خَلْدِي فَصَلِّ اللَّهُمَّ دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ، وَاشْفَعْ مَسْأَلَتِي إِيَّاكَ بِنُجْحِ طَلِبَتِي.

خداوندا، با خواسته ام به سوی تو روی آورده، و کوبیده است در فضل تو را دست گذاری من و قلب من با خشوع و بیچارگی تو را ندا داده است و تو را بهترین شفیع یافته ام، و تو دانسته ای ای آن که والا و بلند مرتبه ای، آنچه را از خواسته ام پیش می آید، پیش از آنکه به اندیشه ام رسد و یا واقع شود خاطر من، پس خداوندا، دعایم را به اجابت پیونده ده، و خواسته ام از تو را با برآورده شدن نیازم همراه کن.

اللَّهُمَّ وَقَدْ شَمَلْنَا زَيْغَ الْفِتَنِ، وَاسْتَوْلَتْ عَلَيْنَا عَشْوَةُ الْحَيْرَةِ، وَقَارَعَنَا الذُّلُّ وَالصَّغَارُ وَحَكَمَ فِي عِبَادِكَ غَيْرُ الْمَأْمُونِينَ عَلَى دِينِكَ، فَابْتَزَّ أُمُورَ آلِ مُحَمَّدٍ مِنْ نَقْصِ حُكْمِكَ، وَسَعَى فِي تَلْفِ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ، فَجَعَلَ فَيْتِنًا مَعْنَمًا، وَأَمَانَتَنَا وَعَهْدَنَا مِيرَاثًا، وَاشْتَرَيْتِ الْمَلَاهِي وَالْمَعَارِزُ وَالْكَبَارَاتُ بِسَهْمِ الْأَرْمَلَةِ وَالْيَتِيمِ وَالْمِسْكِينِ، فَرَتَعَ فِي مَالِكَ مَنْ لَا يَرَعِي لَكَ حُرْمَةً، وَحَكَمَ فِي أَبْشَارِ الْمُسْلِمِينَ أَهْلُ الذَّمَّةِ، فَلَا ذَائِدَ يَذُودُهُمْ عَنْ هَلَكَةٍ، وَلَا رَاحِمٍ يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ بِعَيْنِ الرَّحْمَةِ، وَلَا دُوَّ شَفَاعَةٍ يَشْفَعُ لِذَاتِ الْكَبَدِ الْحَرِيِّ مِنَ الْمَسْعَبَةِ فَهُمْ أَهْلُ صَرَعٍ وَضِيَاعٍ، وَأَسْرَاءِ مَسْكَنَةٍ، وَخُلَفَاءِ كَابَةِ وَذِلَّةٍ.

خداوندا، انحراف فتنه‌ها ما را در بر گرفته، و تاریکی سرگردانی بر ما چیره گشته، و خواری و ذلت سرکوب کرد ما را، و در میان بندگان افراد غیر امین بر دینت حاکم شده‌اند، پس به ستم غضب نمود امور آل محمد را، آنکه حکم تو را شکسته است، و تلاش کرد در نابودی بندگان مؤمنت، پس حق ما را غنیمتی قرار داد، و امانت و عهد ما را میراث خود شمرد، و خریده شد وسایل لهو و نوازندگی و بیهودگی، با سهم بیوه و یتیم و مسکین، پس به چرا مشغول شد در مال تو، آنکه حرمتی برای تو رعایت نکند، و حکومت کرد در پوست مسلمین، اهل ذمه، که نه کسی آنها را دور می‌کند از هلاک شدن، و نه رحم کننده‌ای با چشم رحمت به آنان می‌نگرد، و نه صاحب شفاعتی شفیع می‌شود برای جگر سوختگان، از گرسنگی و آنان اهل سستی و ناتوانی و تباه شدن باشند، و اسیران بیچارگی و جانشینان اندوه و خواری.

اللَّهُمَّ وَقَدْ اسْتُخْصِدَ زَرْعُ الْبَاطِلِ، وَبَلَغَ نُهَيْتَهُ وَاسْتَحْكَمَ عَمُودُهُ، وَخَرَفَ وَليدُهُ، وَوَسَقَ طَرِيدُهُ، وَضَرَبَ بِجَرَانِهِ. اللَّهُمَّ فَاتِحْ لَهُ مِنَ الْحَقِّ يَدًا خَاصِدَةً، تَضْرَعُ بِهَا قَائِمَهُ وَسُوقَهُ، وَتَجْتَنُّ سَنَامَهُ، وَتَجْدَعُ مَرَاغِمَهُ لِيُنْظَرَ إِلَيْهِ بِبَيْحِ حَلِيَّتِهِ، وَيُظَهَّرَ الْحَقُّ بِحُسْنِ صُورَتِهِ. اللَّهُمَّ وَلَا تَدْعُ لِلْجَوْرِ دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَلَا جُنَّةً إِلَّا هَتَكْتَهَا، وَلَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَقْتَهَا، وَلَا قَائِمَةً إِلَّا خَفَضْتَهَا، وَلَا رَايَةً إِلَّا نَكَسْتَهَا وَحَطَطْتَهَا، وَلَا عَلَوًّا إِلَّا أَسْفَلْتَهُ، وَلَا خَضْرَاءَ إِلَّا أَبَدْتَهَا.

خداوندا، اینک کشتزار باطل به درو نشسته، و به سرانجام خویش رسیده، و استوار گشته است پایه آن، و نوزادش درشت و با ثمر شده، و آواره‌اش باز آمده، و ثابت و مستقر گردیده است. خداوندا، برای آن از حق، دستی درو کننده مقدر فرما، که بر زمین افکند قامت او و ساق‌هایش را، و کوهانش را قطع کند. و بینی‌اش را ببرد، تا به آن نگرسته شود با زشتی زیورش، و حق ظاهر شود با زیبایی صورتش. خداوندا، برای ستم، ستونی باقی مگذار مگر اینکه آن را بشکنی، و نه پوشش محافظی، مگر اینکه آن را بدری، و نه وحدت کلمه‌ای، مگر اینکه پراکنده سازی، و نه قامت افراشته‌ای مگر اینکه آن را فرود آوری، و نه پرچمی مگر اینکه آن را سرنگون نمایی و پایین بیندازی، و نه بلندی رتبه‌ای، مگر اینکه آن را پست گردانی، و نه سبزه‌ای مگر اینکه آن را نابود سازی.

اللَّهُمَّ وَكَوِّرْ شَمْسَهُ، وَأَطْفِئْ نُورَهُ، وَأَمَّ بِالْحَقِّ رَأْسَهُ، وَفُضَّ جُيُوشَهُ، وَأَرَعِبْ قُلُوبَ أَهْلِهِ، وَارِنَا أَنْصَارَ الْجَوْرِ عِبَادِيَدِ بَعْدَ الْأَلْفَةِ، وَشَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ، وَمَقْمُوعِي الرُّؤُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ. اللَّهُمَّ وَأَسْفِرْ لَنَا عَنْ نَهَارِ الْحَقِّ وَالْعَدْلِ، وَارِنَاهُ سَرْمَدًا، وَأَهْطِلْ عَلَيْنَا بِرِكَتِهِ، وَادِلْهُ مِمَّنْ نَاوَاهُ وَعَادَاهُ، وَأَوْضِحْ بِهِ فِي غَسَقِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ وَبِهَيْمِ الْحَيْرَةِ الْمُدْلِهِمْ، اللَّهُمَّ وَأَحِي بِهِ الْأَرْضَ الْمَيِّتَةَ، وَأَجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُتَفَرِّقَةَ، وَأَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ، وَأَسْرِبْ بِهِ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ.

خداوندا، خورشیدش را تیره و تار کن، و نورش را خاموش گردان، و با حق، سرش را بشکاف، و پراکنده کن سپاهیانش را، و دل‌های اهلش را هراسان ساز، و یاران ستم را به ما پراکنده نشان بده، پس از اینکه متحد بوده باشند، و متفرق پس از اجتماع کلمه، و سرکوب گشته، پس از چیرگی بر امت. خداوندا، روز حق و عدالت را برای ما آشکار کن، و آن را به ما جاویدان بنمای، و بر ما ببار برکتش را، و یاری‌اش ده بر هر که با وی مخالفت و دشمنی کند، و آن را آشکار ساز در تیرگی شب تار و ظلمت سرگردانی بس تاریک، خداوندا و زمین مرده را به او زنده ساز، و اندیشه‌های پراکنده را به وی متمرکز گردان، و بپای دار به او حدود تعطیل شده را و جاری ساز به وی احکام فروگذاشته شده را.

اللَّهُمَّ وَأَشِيعْ بِهِ الْخِمَاصِ السَّغْبَةَ، وَارْحَمْ بِهِ الْأَبْدَانَ اللَّغْبَةَ. اللَّهُمَّ وَقَدْ عَرَفْتَنَا مِنْ حُسْنِ إِجَابَتِكَ مَا قَدْ يَحْضُنَا عَلَى مَسْأَلَتِكَ، وَأَنْتَ الْمُتَفَضَّلُ، فَافْتَحْ لَنَا حَسَبَ كَرَمِكَ بَابَ فَرْجٍ مِنْ عِنْدِكَ، وَرِزْقٍ طَيِّبٍ، وَقَضَاءٍ حَوَائِجٍ بِفَضْلِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُتَفَضَّلُ الْمَنَّانُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ.

خداوندا، به وسیله وی شکم‌های گرسنه را سیر کن، و رحم کن به وسیله او بدن‌های رنجیده و خسته را. خداوندا، تو ما را آشنا ساخته‌ای با اجابت نیکویت، آنچه ما را وا می‌دارد به درخواست از تو، و تو تفضل می‌نمایی، پس در خور کرمت برای ما بگشای در فرجی از نزد خودت، و روزی پاکی، و برآورده شدن حاجت‌ها را به فضلت، که تو تفضل کننده بسیار نعمت دهنده هستی و درود خداوند بر محمد و همه آلش باد.